

Sygn. akt II 1 C 77/20

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny, Sekcja Egzekucyjna w składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Braczkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o zwolnienie zajętej ruchomości od egzekucji

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia w toku sprawy poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie GKM 12/19 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. z samochodu osobowego marki M. (...) numer rejestracyjny (...)

postanawia:

oddalić wniosek o zabezpieczenie.

Sygnatura akt II 1 C 77/20

UZASADNIENIE

do postanowienia z dnia 17 grudnia 2020 roku

W dniu 30 listopada 2020 roku (data nadania w UP) (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Ł. (KRS numer (...)) złożyła do tutejszego Sądu Rejonowego powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu w postaci pojazdu mechanicznego marki M. (...), rok produkcji 2016 roku, numer rejestracyjny (...) spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. w sprawie GKM 12/19, która prowadzona jest przeciwko K. B. jako dłużnicze. Jako pozwanego w sprawie II 1 C 77/20 wskazano (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., która jest wierzycielem w sprawie GKM 12/19. Powództwo to zostało oparte na treści art. 841 k.p.c. Jak podstawę faktyczną żądania pozwu w jego treści wskazano na fakt, że sporny pojazd mechaniczny, do którego skierowana została egzekucja prowadzona przeciwko K. B. stanowi własność powoda – Spółki (...) od dnia 30 października 2019 roku – stosownie do treści umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 1 marca 2019 roku. Do pozwu zostały załączone dokumenty datowane na dzień 1 marca 2019 roku w postaci: umowy pożyczki na kwotę 160.000 zł udzielonej przez powodową Spółkę na rzecz K. B., warunkowej umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie w/w pojazdu osobowego przez K. B. na rzecz Spółki w celu zabezpieczenia spłaty pożyczki z chwilą wykupu przez nią pojazdu od leasingodawcy – najpóźniej do dnia 31 października 2019 roku oraz uchwała numer 1 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki w sprawie powołania pełnomocnika do zawarcia umowy pożyczki przez Spółkę z członkiem Zarządu tejże Spółki w osobie L. B.. Wraz z pozwem złożony został wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego B. G. w sprawie GKM 12/19 przeciwko K. B. w zakresie skierowania egzekucji do spornego pojazdu mechanicznego (pozew wraz z wnioskiem o zabezpieczenie powództwa – k. 4-6, umowa pożyczki k. 7, umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie k. 8-9, uchwała k. 10).

Stosownie do przepisu art. 730¹ § 1 k.p.c. strona może żądać udzielenia zabezpieczenia, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w jego udzieleniu.

Definicję legalną interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia zawiera przepis art. 730¹ § 2 k.p.c.: istnieje on wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Wniosek o udzielenie zabezpieczenia, oprócz wskazania sposobu zabezpieczenia, powinien zawierać również uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek (art. 736 § 1 k.p.c.). Stosownie do przepisu art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c., zabezpieczenie roszczeń niepieniężnych może polegać na zawieszeniu egzekucji lub innego postępowania zmierzającego do wykonania orzeczenia.

Żądanie zwolnienia zajętego pojazdu w toku egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. w sprawie GKm 12/19 prowadzonej przeciwko K. B. jako dłużnicze powódowa Spółka oparła na twierdzeniach, że pojazd ten stanowi przedmiot przewłaszczenia na zabezpieczenie spłaty pożyczki z dnia 1 marca 2019 roku w kwocie 160.000 zł zawartej przez powódową Spółkę i dłużniczkę. Tym samym uprawdopodobnieniu przez powoda w przedmiotowej sprawie winny podlegać zarówno sam fakt zawarcia w/w umowy pożyczki, jak i fakt skutecznego dokonania przewłaszczenia spornego pojazdu na jej zabezpieczenie. Okoliczności te zostały poddane ocenie Sądu po kolei.

Sam fakt przedłożenia przez powoda wraz z pozwem i wnioskiem o jego zabezpieczenie dokumentu prywatnego w postaci umowy pożyczki z dnia 1 marca 2019 roku został uznany przez Sad Rejonowy za niewystarczający do uprawdopodobnienia faktu jej zawarcia. Przemawiało za tym szereg okoliczności.

Za koniecznością poddania faktu zawarcia spornej umowy pożyczki szczególnie głębokiej weryfikacji przez Sąd Rejonowy przemawiały również szeroko rozumiane okoliczności sprawy egzekucyjnej, na gruncie której doszło do zajęcia spornego pojazdu mechanicznego.

Po pierwsze - wskazać należy na fakt, że powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone na kilka dni przed wyznaczonym na dzień 8 grudnia 2020 roku przez organ egzekucyjny pierwszym terminem licytacji spornej ruchomości (wezwanie dozorczy k. 17).

Po drugie – fakt zawarcia umowy pożyczki z dnia 1 marca 2020 roku oraz zabezpieczającej jej umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie nie był podnoszony przez Panią K. B. na wcześniejszym etapie postępowania egzekucyjnego, w tym także w treści licznych skarg na czynności komornika sądowego procedowanych w tutejszym Sądzie Rejonowym. Część z tych skarg dotyczyła również spornej ruchomości, co wynika choćby z treści samego pozwu. Wręcz przeciwnie, w licznych pismach składanych po dniu 31 października 2019 roku zarówno w toku egzekucji organowi egzekucyjnemu jak i w toku postępowań sądowych, podnoszone było przez Panią K. B., że sporny pojazd stanowi jej własność. Co więcej, w sprawie II 1 Co 1382/20 prowadzonej z wniosku Pani K. B. o zwolnienie zajętej ruchomości spod egzekucji prowadzonej w sprawie GKm 12/19 z uwagi na fakt, że sporny pojazd jest jej niezbędnym do prowadzenia działalności gospodarczej, przesłuchana przez Sąd Rejonowy w dniu 13 października 2020 roku wnioskodawczyni podnosiła, że pojazd marki M. stanowi jej własność. W sprawie tej w dniu 27 października 2020 roku zapadło orzeczenie oddalające wniosek o zwolnienie pojazdu spod egzekucji w trybie art. 1061 k.p.c., które jednak zostało zaskarżone przez pełnomocnika K. B. zażaleniem. Z treści tego zażalenia wynika wprost, że pojazd stanowi własność dłużniczki, zaś powódowa Spółka jedynie korzysta z tego pojazdu na zasadach użyczenia (notatka z notorii k. 28-29).

Po trzecie – Sąd Rejonowy w swojej praktyce orzeczniczej poddaje zawsze szczególnej weryfikacji treść umów i szeroko rozumianych czynności prawnych dokonywanych w toku egzekucji pomiędzy członkami najbliższej rodziny, małżonkami, itp. Podobne uwagi odnieść należy do spornej umowy pożyczki z dnia 1 marca 2019 roku. Została ona bowiem dokonana przez osobę K. B. będącej dłużniczką w sprawie GKm 12.19 z (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w Ł., której Pani K. B. jest jednocześnie jedynym członkiem Zarządu i jego Prezesem. Posiada ona również 99% udziałów w powódowej Spółce. Jako zaś pełnomocnik do dokonania spornej czynności prawnej, zawarcia umowy

pożyczki z dnia 1 marca 2019 roku powołana została Pani L. B., zapewne będąca członkiem najbliższej rodziny pożyczkobiorczyni (na wskazuje to samo nazwisko). Choć stanowi to mocne uproszczenie, de facto pożyczka została udzielona przez Spółkę, w której jedyną decyzyjną osobą jest dłużnik – na rzecz samego dłużnika, zabezpieczeniem zaś tej umowy miało być przewłaszczenie na zabezpieczenie jednego z wartościowych składników jego majątku. Przy tak zakreślonym stanie faktycznym sprawy, dla uprawdopodobnienia fakt zawarcia umowy pożyczki Sąd Rejonowy oczekiwałby przedstawienia jakichś dodatkowych dokumentów, w tym dokumentów, które pochodziłyby od jakiegoś podmiotu zewnętrznego – nie zaś samego powoda. Co więcej, niezwykle zaskakującym dla Sądu był fakt, że data zawarcia spornej umowy pożyczki zbiega się mniej więcej z datą podjęcia przez organ egzekucyjny pierwszych czynności egzekucyjnych w stosunku do spornego pojazdu mechanicznego, a także fakt, że jej kwota oscyluje w granicach wartości tegoż pojazdu. Co więcej, jak wynika z treści umowy pożyczki z dnia 1 marca 2019 roku została ona udzielona na potrzeby spłaty pozostałych rat leasingowych oraz na wykup pojazdu od leasingodawcy. Mając jednak na uwadze fakt, że umowa leasingu została zawarta już w 2016 roku, a wykup pojazdu nastąpił po około pół roku od zawarcia umowy pożyczki, jej kwota zdaje się być nieadekwatną do celu na jaki pochodzące z niej środki miały zostać przeznaczone (do spłaty pozostało zaledwie kilka rat leasingowych i kwota wykupu). Jak wynika z analizy faktury wykupu (w aktach GKm 12/19 – notatka z notorii), kwota netto wykup tego pojazdu wyniosła niespełna 30.000 zł. Z urzędu jest Sądowi również wiadomo (z akt sprawy II 1 Co 1382/20 – referent w sprawie), że Pani K. B. wystawiała co miesiąc faktury na rzecz Spółki (...) Spółka z o.o. w zakresie wynajmu przez w/w Spółkę od niej spornego pojazdu mechanicznego na kwoty oscylujące w granicach nawet do kilku tysięcy złotych miesięcznie, zaś kwoty uzyskane z realizacji tychże faktur przez Spółkę na jej rzecz, przeznaczone były na spłatę przez nią rat leasingowych za sporny pojazd mechaniczny. Okoliczności te również poddają w wątpliwość Sądowi fakt udzielenia pożyczki z dnia 1 marca 2019 roku oraz jej wysokość.

Po czwarte – jak wynika z przedstawionej Sądowi Rejonowemu umowy pożyczki została ona udzielona Pani K. B. w gotówce. Powodowa Spółka nie przedstawiła jednak żadnego dokumentu potwierdzającego fakt dysponowania przez nią taką kwotą środków finansowych, tym bardziej w gotówce w kasie Spółki. Sąd Rejonowy ma przy tym wiedzę, że Spółki prawa handlowego nie podlegają przepisom ustawy o finansach publicznych, jednak jak wynika z treści art. 26 ust. 1 ustawy o rachunkowości na ostatni dzień każdego roku obrotowego (zwykle kalendarzowego) powodowa Spółka miała obowiązek sporządzić inwentaryzację aktywów pieniężnych – czyli posiadanej gotówki (z wyjątkiem środków zgromadzonych na rachunkach bankowych). Tym samym należało przyjąć, że ustawowy obowiązek w tym zakresie dotyczył powodowej Spółki na dzień 31 grudnia 2018 roku, a więc niespełna na dwa miesiące przed podpisaniem spornej umowy pożyczki. Ani jednak spisu z natury (stanu kasowego) na dzień zawarcia spornej umowy pożyczki ani na dzień 31 grudnia 2018 roku wraz z wnioskiem o zabezpieczenie Sądowi Rejonowemu jednak nie przedstawiono. Co więcej, jak wynika z treści dokumentu z dnia 31 października 2020 roku (Rachunek Zysku i Strat za okres 1 stycznia 2020 roku – 31 października 2020 roku k. 16) na dzień 31 października 2020 roku zysk spółki wyniósł jedynie niespełna 10.000 zł. Jest więc dość trudnym do przyjęcia, że sytuacja materialna Spółki uległa tak drastycznemu pogorszeniu w stosunku do roku 2019 roku.

Po piąte – jak wynika z treści art. 1 ust. 1 punkt 1b ustawy z dnia 9 września 2000 roku (z późniejszymi zmianami) o podatku od czynności cywilno-prawnych fakt zawarcia umowy pożyczki jest opodatkowany podatkiem od czynności cywilno-prawnych, przy czym żaden z przepisów w/w ustawy – w tym jej przepis art. 9 punkt 10 – pożyczki zawartej w przedmiotowej sprawie z obowiązku zapłaty takiego podatku nie zwalniał. Na brak zastosowania w przedmiotowej sprawie treści którejkolwiek z przepisów ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych wskazujących na zwolnienie (podmiotowe czy też przedmiotowe) spornej umowy pożyczki z obowiązku zapłaty podatku wskazuje również treść działu (...) wpisów w KRS powoda w zakresie przedmiotu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, do której nie należy działalność finansowa oraz działalność w zakresie udzielania pożyczek gotówkowych (Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców (...) Spółki z o.o. – dostępna na stronie (...)) Wraz z wnioskiem o zabezpieczenie dowód uregulowana takiego podatku nie został jednak złożony. Oczywiście Sąd Rejonowy ma w tym zakresie pełnię wiedzy, że obowiązek podatkowy w zakresie podatku od czynności cywilno-prawnych obciąża pożyczkobiorcę, zaś powód może się bronić argumentami, że to nie na nim obowiązek ten ciążył. Mając jednak na uwadze, że osobą obciążona obowiązkiem zapłaty tego podatku w przedmiotowej sprawie od spornej

umowy pożyczki jest jednocześnie osoba będąca Prezesem Zarządu powoda, powód dokumentem takim winien dysponować.

Po szóste – fakt udzielenia pożyczki przez Spółkę prawa handlowego (powoda) winien znaleźć swojego odzwierciedlenie w treści sprawozdania finansowego tejże spółki, które winna ona złożyć również zgodnie z treścią przepisu art. 69 ust. 1 ustawy o rachunkowości do KRS. Jak wynika natomiast z treści załącznika numer 1 do cytowanej ustawy o rachunkowości, jego punktu 5 podpunktu 5 w treści tego sprawozdania winny być umieszczone również informacje o „kwotach zaliczek, kredytów, pożyczek i świadczeń o podobnym charakterze udzielonych osobom wchodzącym w skład organów zarządzających, nadzorujących oraz administrujących spółkę, ze wskazaniem ich głównych warunków, wysokości oprocentowania oraz wszelkich kwot spłaconych, odpisanych lub umorzonych”. Wynika więc z tego jednoznacznie, że każde sprawozdanie finansowe powodowej Spółki sporządzone po dniu udzielenia spornej pożyczki winno zawierać powyższe informacje, a – co więcej - obowiązek taki istnieje do chwili obecnej – wobec podnoszonych w treści pozwu okoliczności, że pożyczka nie została spłacona. Dokumentacji takiej jednak powodowa spółka – na uwiarygodnienie faktu zawarcia umowy pożyczki - nie przedstawiła.

Niezależnie jednak od faktu, że w ocenie tutejszego Sądu powodowi nie udało się uprawdopodobnić w stopniu wystarczającym do uwzględnienia wniosku o zabezpieczenie powództwa faktu zawarcia umowy pożyczki z dnia 1 marca 2019 roku, co najważniejsze i co należy podkreślić z całą stanowczością - umowa ta jest nieważna. Jak bowiem wynika z treści art. 15 ust. 1 ustawy kodeks spółek handlowych, zawarcie przez spółkę kapitałową umowy kredytu, pożyczki, poręczenia lub innej podobnej umowy z członkiem zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, prokurentem, likwidatorem albo na rzecz którejkolwiek z tych osób, wymaga zgody zgromadzenia wspólników albo walnego zgromadzenia. Jak natomiast wynika z treści art. 17 ust. 1 cytowanej ustawy - jeżeli do dokonania czynności prawnej przez spółkę ustawa wymaga uchwały wspólników albo walnego zgromadzenia bądź rady nadzorczej, czynność prawna dokonana bez wymaganej uchwały jest nieważna. Jednocześnie mając na uwadze treść art. 17 ust. 2 ustawy kodeks spółek handlowych oraz datę zawarcia umowy pożyczki (w dniu 1 marca 2019 roku) upłynął już przewidziany przez ten przepis prawa termin dwumiesięczny w jakim zgoda taka mogła zostać wyrażona post factum dla oceny ważności umowy pożyczki z dnia 1 marca 2019 roku. Jak bowiem wynika z treści dokumentów przedłożonych przez powodową Spółkę wraz z pozwem i wnioskiem o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w zakresie skierowania go do spornej ruchomości objętej powołaną przez powoda umową o przewłaszczenie na zabezpieczenie, w dniu 1 marca 2019 roku (...) Spółka z o.o. w Ł. w dniu 1 marca 2019 roku podjęła trzy uchwały. Uchwała numer jeden dotyczyła powołania pełnomocnika spółki na potrzeby zawarcia umowy pożyczki z członkiem jej Zarządu. Uchwała numer dwa dotyczyła przyjęcia wzorca umowy pożyczki, zaś uchwała numer trzy – przyjęcia wzorca umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie. W żadnej mierze jednak powód nie tylko nie wykazał, ani też nawet jedynie nie uprawdopodobnił faktu podjęcia uchwały, o której mowa w treści art. 15 ustawy kodeks spółek handlowych.

Podsumowując tę część rozważań merytorycznych Sądu Rejonowego wskazać należy, że złożenie przez powoda na okoliczność uprawdopodobnienia faktu zawarcia umowy pożyczki z dnia 1 marca 2019 roku jedynie samego dokumentu tej umowy podpisanej przez pełnomocnika Spółki w osobie członka rodziny pożyczkobiorczyni (będącej jednocześnie dłużnikiem w toku postępowania egzekucyjnego GKm 12/19) uznać należy za niewystarczające dla uprawdopodobnienia okoliczności podniesionych w treści pozwu oraz złożonego wraz z nim wniosku o zabezpieczenie. Po drugie, umowa ta w ocenie Sądu jest umową nieważną – wobec nieprzedstawienia przez powoda uchwały, o której mowa w treści art. 15 i art. 17 k.s.h. Skoro zaś fakt zawarcia umowy pożyczki nie został należycie uprawdopodobniony przez powoda, a także umowa z dużym prawdopodobieństwem dotknięta jest rygorem nieważności, związana z nią umowa o przewłaszczenie na zabezpieczenie spornego pojazdu nie mogła zostać uznana za dokonaną skutecznie, a to wobec braku substratu zabezpieczenia.

Pomimo faktu, że wniosek o zabezpieczenie podlegał oddaleniu choćby już w świetle rozważań merytorycznych poczynionych powyżej, Sąd przeprowadził jednak jeszcze dalej idące rozważania nad jego zasadnością. Oczywiście

szereg powyżej poczynionych uwag w zakresie okoliczności i daty zawarcia samej umowy pożyczki Sąd Rejonowy uznaje za w pełni aktualne w stosunku do umowy o przewłaszczeniu na zabezpieczenie.

Rozważania Sądu Rejonowego w zakresie zasadności zgłoszonego wraz z pozwem wniosku o zabezpieczenie skupiły się również na słuszności podnoszonego przez pełnomocnika powoda zarzutu braku skuteczności wpisu do Wydziału Praw Jazdy i Rejestracji (...) Urzędu Miasta Ł. z dnia 23 października 2019 roku wobec braku skutecznego dokonania przez komornika sądowego zajęcia spornego pojazdu. Na etapie jednak rozpoznawania wniosku o zabezpieczenie powództwa brak jest możliwości zbadania prawidłowości przeprowadzonej przez Urząd Miasta Ł. procedury wpisu wzmianki o egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego B. G. w sprawie GKm 12/19 przeciwko Pani K. B. oraz umieszczenia w tym rejestrze informacji o zakazie zbywania pojazdu przez dłużnika bez zgody Sądu lub organu egzekucyjnego. Sama również powodowa Spółka podnosiła w treści pozwu, że prawidłowość zajęcia spornego pojazdu mechanicznego była poddawana kontroli sądu w trybie skargowym, zaś Sąd nie dopatrywał się w tym zakresie nieprawidłowości. Ponadto Spółka nie wskazała w treści pozwu czy też wniosku o zabezpieczenie czy w toku postępowania egzekucyjnego doszło do zajęcia spornego pojazdu czy też również uprawnień dłużnika wynikających z faktu zawarcia przez niego umowy leasingu operacyjnego, po którego wygaśnięciu egzekucja była kontynuowaną według przepisów o egzekucji z ruchomości.

W tym miejscu więc należy skupić się na faktach przedstawionych przez powoda w treści pozwu i wniosku o zabezpieczenie oraz podkreślić, że już w dniu 23 października 2019 roku do Rejestru Wydziału Praw Jazdy i Rejestracji (...) wpisana została wzmianka o zakazie rozporządzania spornym pojazdem przez Panią K. B.. Mając więc na uwadze fakt, że do zawarcia umowy przenoszącej własność ruchomości numer (...) pomiędzy Panią K. B. a (...) S.A. z siedzibą w Ł. doszło w dniu 31 października 2019 roku, dalsze rozporządzanie spornym pojazdem mechanicznym przez dłużniczkę, w tym zrealizowanie się warunku zawartego w treści umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 1 marca 2019 roku nie mogło się ziścić. Mając na uwadze bowiem fakt, że w tym dniu K. B. nie posiadała już uprawnień do rozporządzania spornym pojazdem, nie mógł on stać się automatycznie własnością (...) Spółki z o.o. w Ł. (por. § 2 pkt 2 i pkt 3 umowy z dnia 1 marca 2019 roku przewłaszczenia na zabezpieczenie k. 8). Polski porządek prawny nie przewiduje co prawda zakazu w zakresie zawierania umów przewłaszczenia na zabezpieczenie pod warunkiem. Jednak aby warunek ten mógł się zrealizować osoba dokonująca przewłaszczenia na zabezpieczenie winna posiadać uprawnienia do rozporządzania przedmiotem umowy przewłaszczenia. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie zachodziła, a to wobec treści wzmianki z dnia 23 października 2018 roku umieszczonej w Rejestrze (...) Urzędu Miasta Ł.. Wzmiankę tę na dzień 31 października 2019 roku uznać należy za dokonaną skutecznie.

Mając powyższe na uwadze wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w zakresie egzekucji ze spornego pojazdu mechanicznego uznać należy za nieuprawdopodobniony a także nie zasadny. Wniosek ten podlegał więc oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem przesłać pełnomocnikowi powódki – bez uzasadnienia;
2. wniosek o uzasadnienie do akt;
3. wnioski o wyłączenie sędziogi Anny Braczkowskiej od rozpoznania sprawy II 1 C 77/20 (wszystkie trzy, zarówno nadesłane pocztą, jak i przekazane przez Prezesa tutejszego Sądu Rejonowego) - wyłączyć z akt sprawy i przesłać do II Wydziału Cywilnego celem nadania im dalszego biegu;
4. pismo powoda z dnia 22 grudnia 2020 roku (prezentata z dnia 30 grudnia 2020 roku) załączyć do akt;
5. pismo procesowe pełnomocnika powódki z dnia 30 grudnia 2020 roku (prezentata) załączyć do akt – do decyzji Sądu Okręgowego.